

ΤΥΠΟΙ ΑΓΓΕΙΩΝ

<http://users.sch.gr/ipap/Ellinikos%20Politismos>

Αμφορέας (αποθηκευτικό αγγείο). Η ονομασία του αγγείου προέρχεται από τις λέξεις **αμφί** + **φέρω**. Πρόκειται για ένα μεγάλο αγγείο με δύο κατακόρυφες λαβές που ξεκινούν από το χείλος και καταλήγουν στο σώμα του. Χρησίμευαν για την αποθήκευση λαδιού, οίνου, μικρών καρπών αλλά και για τη μεταφορά νερού.

Κρατήρας (αγγείο μείξης οίνου με νερό). Οι αρχαίοι σπάνια έπιναν ανέρωτο κρασί. Ο κρατήρας ήταν το αγγείο μέσα στο οποίο ανακάτευαν το νερό με το κρασί. Με το πέρασμα των χρόνων υπήρχαν πολλές παραλλαγές του αγγείου όμως τα κύρια χαρακτηριστικά του ήταν η στενή βάση το φαρδύ σώμα και τα δυο χερούλια.

Οινοχόη (αγγείο αντλήσεως και σερβιρίσματος οίνου) Η ονομασία του αγγείου προέρχεται από τις λέξεις **ΟΪΝΟΣ** + **χέω**. Χρησιμοποιείται για την άντληση ή το σερβίρισμα του οίνου

Πρόχους. Είδος αγγείου για νερό, που οι αρχαίοι Έλληνες το χρησιμοποιούσαν για την πλύση των χεριών των συνδαιτυμόνων και των φιλοξενούμενων.

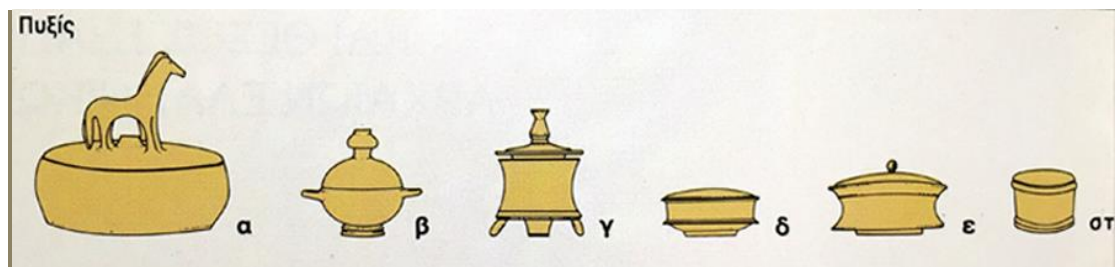
X3D0M output created with InstantReality .aspt tool.

Ρυτό (τελετουργικό αγγείο). Ήταν ένα αγγείο πόσης με τη μορφή μονού ή διπλού κέρατου, κεφαλής ζώου ή ακόμη και ανθρώπινης κεφαλής που προσαρμοζόταν στο κατώτερο μέρος του κυπέλου. Ο τύπος αποτελεί αντιγραφή ανατολικών σπονδικών αγγείων. Υπάρχουν και κωνικά ρυτά.

Πυξίς (αγγείο φύλαξης αντικειμένων). Η πυξίδα ήταν ένα αποθηκευτικό αγγείο, στο οποίο συνήθως αποθήκευαν καλλυντικά ή αντικείμενα καλλωπισμού.

Ηθμοπυξίδα. Στο εσωτερικό του αγγείου υπάρχει ενσωματωμένος ηθμός (σουρωτήρι). Ο τύπος αυτός αγγείου φαίνεται ότι χρησιμοποιήθηκε για την παρασκευή αρωματικών ελαίων ή ως θυμιατήριο.